

چرا خیابانی به نام منوچهر نوذری ساختند؟

منوچهر آذری همزمان با شانزدهمین سالروز درگذشت زنده‌یاد منوچهر نوذری از همکاری‌اش در برنامه رادیویی به یادماندنی «صبح جمعه با شما» گفت و از همکاری با این هنرمند فقید و دیگر هنرمندان قدیمی یاد کرد.

به گزارش سایت خبری پرسون، منوچهر آذری با بیان اینکه زنده‌یاد منوچهر آذری تافته‌ی جدا بافته بود، گفت: او هنرمندی بسیار خوش ذوق بود. در بداهه و تداعی معانی، بسیار عالی بود. در دوبله بی‌نظیر بود، در رادیو بی‌نظیر بود، در تلویزیون و سینما بی‌نظیر بود. او فیلمساز و کارگردان بود. تأثیر بازی می‌کرد که کیف می‌کردی. هنرمندی بود که تا الان که ما می‌بینیم، نگاه‌اش را پیدا نکرده‌ایم. او جایگزین ندارد.

آذری در ادامه اینچنین گفت: شما برای اینکه یک دانشمند، یک نخبه، یک معلم و یک گزارشگر بگردی و پیدا کنی که واقعا درست باشد، باید سال‌ها صبر کنی تا مادر بزاید و دوران‌ش بگذرد تا بشود نوذری. اسم و یاد منوچهر نوذری بله که خوب است اما چرا یک تندیس از او درست نکردند؟ چرا یک خیابان به نامش نکردند؟ چرا یک تمبر از او نزدند؟

آذری از همکاری‌اش با مرحوم نوذری در «صبح جمعه با شما» یاد کرد و گفت: ما در آن زمان که «صبح جمعه با شما» خیلی گرفته بود با هم همکاری داشتیم. آقای نوذری که همان تیپ معروف «آقای ملون» و تیپ‌های دیگری را هم داشتند. آقای شیشه‌گران، آقای توکل و خود من بودیم، آقای جاویدنیا، آقای بیوک میرزایی، مهران امامیه و همچنین از دوبلورها آقای اکبر منانی، آقای ربیعی، افصلی و حتی جناب آقای منوچهر اسماعیلی بود. زمانی مردم رادیو گوش می‌دادند و کار خوب نوشته می‌شد. آقای شیشه‌گران خوب می‌نوشتند و همچنین حضور آقای سعید توکل.

منوچهر نوذری کار خود در تلویزیون را در برنامه‌ای به نام «هزار برگ، هزار رنگ» که کاری از گروه کودک و نوجوان شبکه اول بود، آغاز کرد. تهیه‌کننده این برنامه مهناز میرجهانگیری و کارگردان هنری آن حسین فردرو بود. مرحوم نوذری در اواخر عمرش مدتی هم اجرای برنامه «صندلی داغ» را بر عهده گرفت؛ از آخرین کارهای او هم می‌توان به برنامه‌ای رادیویی با عنوان «پنج‌شنبه شنیدنی» اشاره کرد.

این هنرمند فعالیت خود در عرصه‌ی سینما را در سال ۱۳۳۸ با فیلم‌هایی مانند «امیر ارسلان نامدار» آغاز کرد و در ادامه در فیلم‌های «گوهر شب چراغ»، «خیالاتی»، «کوچه اقاکیا»، «عصای پیر»، «باجناق‌ها»، «چند می‌گیری گریه کنی» و «تهران ساعت بیست» به ایفای نقش پرداخت.

او از اواسط مهر ماه ۸۴ به دلیل عوارض قلبی، کلیوی و دیابت بین خانه و بیمارستان در رفت و آمد بود. از اوایل آذر ماه به دنبال عفونت کلیوی در بخش دیالیز بیمارستان مدرس بستری شد و سپس ۱۶ آذر ۸۴ در سن ۶۹ سالگی درگذشت.

منبع: ایسنا